

ved mundtlig Forhandling paa Stedet endeligt kan afgøre dertil egnede Sager, om hvilke der maaske ellers maatte føres, maaske vidtløftig, Brevveksling, synes indlysende.

Et Tilsyn af dette Omfang maa formentlig anses for tilstrækkeligt. Hvis der fra Udvalget eller anden Side maatte fremsættes Ønsker om et videregaaende Tilsyn, at paagældende skulde holde sig underrettet om de daglige Forhold paa Anstalterne, maa hertil bemærkes, at et Tilsyn af saadant Omfang ikke er tilsigtet ved Forslaget, og at det ikke vil kunne etableres inden for dettes Rammer.

Med Hensyn til Spørgsmaalets sidste Del, Tilsyn med Personer, der er under den af Aandssvageanstalterne etablerede Ventetidsforsorg, bemærkes, at for saa vidt enkelte Børn er anbragt paa Hjem, der henhører under Børneforsorgen, er Overinspektøren for Børneforsorgen pligtig at føre Tilsyn med Hjemmet, medens Tilsynet udøves af Aandssvageforsorgen, saafremt Hjemmet som Helhed er overgaaet til Brug for denne Forsorg.

ad Spørgsmaal 11:

Hvilke Cirkulærer er af Socialministeriet udsendt til disse Institutioner? Socialministeriets Bekendtgørelse af 8. Maj 1934 vedrørende „Betalingskastker“ og Ministeriets Cirkulære af 29. Juni d. A. indeholdende bl. a. Vejledning om Fremgangsmaaden ved Etablering af Særforsorg. 1 Eksempplar af nævnte Bekendtgørelse og Cirkulære vedlægges som Bilag Nr. 9 og 10.

Ministeriet gør endvidere de private Institutioner bekendt med Afgørelser m. v. gældende for Statsinstitutioner, som skønnes at være af Interesse for, at kunne tjene til Vejledning for de private Institutioner, f. Eks. Meddelelser om Lukning ved Jul og Paaske af offentlige Kontorer, om Statstjenestemænds Ret til paa Tjenesterejser at benytte 1ste Vognklasse eller Fællesklasse paa Jernbaner og Skibe o. s. v.

ad Spørgsmaal 12:

Hvilke Skemaer har Institutionerne faaet tilsendt til Udfyldning?

Det er paalagt de heromhandlede Anstalter, saavel Statsanstalterne som de private Anstalter, at gøre Indberetning om Optagelses- og Udskrivningsdatoen vedrørende Patienter, for hvis Ophold paa Anstalten det offentlige betaler, medens der ikke fra de private Anstalter kræves Indberetning om privat indlagte Patienter.

Saadan Indberetning er nødvendig til Brug for Ministeriet ved Regnskabets Revision og ved Spørgsmaalet om, hvorvidt der i Henhold til Bestemmelserne i § 9 i Loven om offentlig Forsorg skal paalægges paagældende Forsørger Bidrag.

Indberetningerne sker — for alle de store Institutioners Vedkommende — paa trykte Blanketter. Ministeriet har ikke fundet det nødvendigt at lade udarbejde et Skema til disse Indberetninger.

Oversigter over de af de 4 Aandssvageanstalter betalte Varepriser, udarbejdet af Ministeriets Revisor, er i de senere Aar rundsendt til disse Anstalter, og de Besparelser paa bl. a. Fødemiddelkontoen, der er blevet en Følge af denne Fremgangsmaade, har foranlediget Ministeriet til at tage Initiativet til, at den samme Udveksling af Oplysninger om betalte Priser nu ogsaa finder Sted for de andre Anstalters Vedkommende.

Det maa erkendes, at Udarbejdelsen af disse periodiske Indberetninger til at begynde med har voldet enkelte mindre Anstalters Økonomaer Besvær, og det er Ministeriet bekendt, at en enkelt Økonoma var misfornøjet over, at hendes Husholdning herefter kunde kritiseres af vedkommende Forstander.

Institutionernes Ledere — hvoraf mange, bl. a. Pædagogerne, ikke har regnskabsmæssig eller merkantil Uddannelse — har imidlertid over for Ministeriet udtalt deres Tilfredshed med denne Ordning, der allerede har ført til visse Besparelser, bl. a. derved, at 3 Statsinstitutioner og 2 private Institutioner til alle Parterers Tilfredshed paa eget Initiativ har etableret Fællesindkøb af visse dertil egnede Varer.

Den Praksis, der er paabegyndt paa dette Omraade, er ganske i Overensstemmelse med Udtalelserne i Bemærkningerne til Lovforslaget, jfr. pag. 5.

Hvis der skulde rejse sig Røster til Fordel for *tvungne* Fællesindkøb eller Licitationer, for de heromhandlede Anstalters Vedkommende paa Socialministeriets